

Soldăţelul de plumb

Au fost odată **25** de de

douăzeci și cinci

soldăţei

plumb. Erau fraţi pentru că fuseseră

făcuţi din aceeaşi veche de

lingură

plumb. Fiecare dintre ei îşi ţinea

arma

pe şi stătea drept, privind înainte.

umăr

Într-o zi, fură dăruiţi cu toţii unui

băieţel care, cum îi văzu, îi şi înşiră

bucuros pe din cameră. erau

masa

Soldăţei

la fel, doar unul era diferit. Pentru că
fusese făcut ultimul și nu mai

rămăsese destul plumb, se alesese

doar cu un singur . Se ținea însă

picior

drept, precum ceilalți frați ai săi. În

cameră se afla și un minunat de

castel

carton, cu micuțe și curte de

ferestre

jur-împrejur, în care se puteau

vedea și o ce ținea loc de

copăcei

oglinjoară

lac

cristalin. Pe suprafața înotau

lacului

din ceară. În pragul

ușii

stătea o

fată din hârtie, ce purta o

rochie

panglici albastre

și o

bonetică

împodobită cu

paiete. Fata avea

brațele

și un

picior

ridicate,

fiindcă era o

dansatoare

, iar

soldățelul

crezu că

avea, doar un singur

picior

, ca și el.

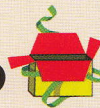
— Aș lua-o de soție, își zise el

atunci, dar ea trăiește într-un

castel

când eu — într-o

cutie

potrivit pentru ea.

